

УДК 342.951:339.543(477)

ІВАНОВ С.В.

ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ МИТНИХ ПРОЦЕДУР ОРГАНАМИ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

З'ясовано, що основними видами адміністративно-процедурної діяльності митних органів Державної фіскальної служби України є митний контроль, митне оформлення, сплата митних платежів і порядок їх виконання. Здійснено їх систематизацію за певними критеріями (зокрема залежно від обраного митного режиму). Сформульовано проблемні питання, що виникають у ході реалізації вказаних процедур, та запропоновано шляхи їх вирішення.

Ключові слова: адміністративно-процедурна діяльність, митний контроль.

Установлено, что основными видами административно-процедурной деятельности таможенных органов Государственной фискальной службы Украины являются таможенный контроль, таможенное оформление, уплата таможенных платежей и порядок их выполнения. Осуществлена их систематизация по определенным критериям (в частности в зависимости от выбранного таможенного режима). Сформулированы проблемные вопросы, возникающие в ходе реализации указанных процедур, и предложены пути их решения.

Ключевые слова: административно-процедурная деятельность, таможенный контроль.

It was clarified that the main types of administrative and procedural activity of the customs bodies of the State fiscal service of Ukraine are customs control, customs clearance, payment of customs payments and the procedure for their implementation. Their systematization was carried out according to certain criteria (in particular, depending on the chosen customs regime). Problematic issues that arise in the course of implementation of the mentioned procedures are formulated, and the ways of their solution are proposed.

Key words: administrative-procedural activity, customs control.

Вступ. Сучасний етап реформи системи державного управління зумовлює необхідність вироблення якісно нового підходу до організації взаємодії органів державної влади з громадськістю в усіх сферах суспільного життя, у т. ч. й у митній сфері. Це має відобразитися в оптимізації їх адміністративно-процедурної діяльності, що передбачає чітку регламентацію процедурного аспекту діяльності митних органів Державної фіскальної служби України та інших учасників правовідносин, які виникають у митній сфері, зокрема порядку прийняття рішень і вчинення інших дій. Проаналізувавши національне законодавство, можна дійти висновку, що положення нормативно-правових актів детально регламентують особливості діяльності митних органів Державної фіскальної служби України. Стосовно безпосереднього порядку прийняття рішень і вчинення інших дій, то він переважно регулюється нормами численних підзаконних нормативно-правових актів, а це нерідко призводить до певної неузгодженості, суперечливості у здійсненні процедурної діяльності, існування різних підходів до прийняття рішень окремими суб'єктами залежно від адміністративно-територіальної одиниці, де вони знаходяться, тощо. Таким чином, сьогодні важливого значення набуває вироблення уніфікованого стандарту адміністративно-процедурної діяльності митних органів Державної фіскальної служби України та їх посадових осіб незалежно від сфери їх діяльності та території, на якій вони виконують надані їм повноваження, з можливістю його модифікації в окремих обґрунтованих випадках. Наявність такого стандарту створить умови посадовим особам суб'єктів реалізації державної митної політики для обґрун-

тування своїх рішень і вчинення інших дій, що у майбутньому дозволить уникнути зростання кількості правових спорів та оскаржень їх рішень.

Різні аспекти теорії і практики адміністративно-процедурної діяльності органів державної влади, у т. ч. і тих, що є суб'єктами реалізації державної митної політики, розглядали Н.А. Берлач, Д.А. Біленець, А.О. Брачук, О.А. Гащицький, Л.М. Давиденко, Є.В. Додін, Т.О. Коломоєць, І.М. Коросташова, О.В. Кузьменко, О.В. Кульчицька, О.О. Левінчук, О.І. Миколенко, Н.Б. Москалюк, В.А. Свирида, О.М. Тропіна, В.В. Філатов, В.В. Ченцов, С.П. Филь, В.О. Хома, В.І. Царенко, Г.О. Швець, Т.Ю. Юркін. Проте, незважаючи на значну кількість наукових праць, які мають велике теоретичне та практичне значення, чимало питань зазначеної проблеми досі лишаються недостатньо дослідженими, що зумовлено, серед іншого, реформуванням усієї системи органів державної влади, реформами, які відбуваються в усіх сферах суспільного життя, у т. ч. і в митній сфері.

Результати дослідження. Варто відзначити, що термін «процедура» активно використовується у різних галузях права: кримінально-процесуальному, адміністративному, цивільному тощо. Проте порядок здійснення процедур органами виконавчої влади регулюється переважно нормами адміністративного права, а отже, йдеться про адміністративні процедури. Адміністративні процедури вирізняються такими рисами: 1) урегульованістю адміністративно-процедурними нормами; 2) реалізацією в межах адміністративних правовідносин; 3) мають місце під час нормотворчої та правозастосовної діяльності; 4) їх проявом є здійснення дій у відповідній послідовності; 5) мають управлінський (або процедурно-управлінський) характер; 6) мають позитивний характер або позитивну спрямованість (на відміну від адміністративно-юрисдикційної діяльності, під час якої можуть застосовуватися примусові заходи); 7) необхідним учасником є суб'єкт публічно-владних повноважень.

Одним із видів адміністративних процедур є митна процедура. Звернення до п. 21 ч. 1 ст. 4 Митного кодексу України надає можливість зазначити, що митна процедура – це зумовлена метою переміщення товарів через митний кордон України сукупність митних формальностей і порядок їх виконання [1].

Характерними ознаками митних процедур можна назвати такі: 1) урегульованість нормами митного законодавства й адміністративно-процедурними нормами; 2) реалізуються в межах митних правовідносин; 3) мають місце під час нормотворчої та правозастосовної діяльності; 4) їх проявом є здійснення дій (операцій) у відповідній послідовності, які є специфічними для кожного виду процедури; 5) мають управлінський (або процедурно-управлінський) характер; 6) мають позитивний характер або позитивну спрямованість (на відміну від адміністративно-юрисдикційної діяльності, під час якої можуть застосовуватися примусові заходи); 7) необхідним учасником є суб'єкт публічно-владних повноважень; 8) залежать від обраного митного режиму, способу та засобу переміщення.

Основними видами митних процедур є митний контроль, митне оформлення, сплата митних платежів і порядок їх виконання.

Процедура митного оформлення є обов'язковою та застосовується за будь-якого митного режиму. Відповідно до ст. 246 Митного кодексу України метою митного оформлення є забезпечення дотримання встановленого законодавством України порядку переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, а також забезпечення статистичного обліку ввезення на митну територію України, вивезення за її межі і транзиту через її територію товарів [2]. Процедура митного оформлення відрізняється залежно від того, в який митний режим поміщується товар чи транспортний засіб.

Слід зазначити, що окремі науковці (А.В. Аграшенков, Н.М. Блінов, С.Н. Галідуллаєв, Ю.Г. Давидов, В.Г. Драганов) трактують термін «митне оформлення» виключно як дію одного з митних режимів [2, с. 99; 3, с. 107]. Проте у визначеннях «митного оформлення», запропонованих вказаними науковцями, не враховано низку специфічних ознак, характерних саме для цього виду митних процедур. Більш науково обґрунтованим є визначення «митного оформлення», запропоноване Д.С. Цаліною, яка розуміє його як «митну процедуру, що полягає в документуванні фіксації перебігу і результатів митного контролю товарів, предметів і транспортних засобів, переміщуваних через митний кордон держави, і має юридичне значення для їх подальшого використання відповідно до заявленого режиму» [4, с. 113]. Варто звернути увагу також на позицію С.А. Трофімова, відповідно до якої процедура митного оформлення – це здійснення операцій, що полягають у документальному закріпленні відомостей, одержаних під час митного контролю, оформлення його результатів у пунктах пропуску через митний кордон України цілодобово, які мають юридичне значення для подальшого використання переміщуваних через нього товарів і транспортних засобів відповідно до заявленого митного режиму [5, с. 20].

Важливість цього виду митних процедур важко переоцінити, оскільки у разі неправильного митного оформлення товарів і транспортних засобів можуть відбутися порушення встановленого на законодавчому рівні процедурного порядку митного оформлення, що призведе до стягнення на користь держави великих штрафів, конфіскації товарів і відкриття кримінальних проваджень. Порядок митного оформлення єдиний для всіх груп товарів і видів транспортних засобів, проте існують певні відмінності у митному оформленні таких категорій товарів, що переміщуються через митний кордон України (а також здійсненні митних платежів): вантажів із допомогою, іноземних інвестицій, військової техніки.

Митне оформлення розпочинається з моменту подання органу доходів і зборів декларантом або уповноваженою ним особою митної декларації або документа, який відповідно до законодавства її замінює, та документів, необхідних для митного оформлення, а в разі електронного декларування – з моменту отримання органом доходів і зборів від декларанта або уповноваженої ним особи електронної митної декларації або електронного документа, який відповідно до законодавства замінює митну декларацію [1]. Декларування може здійснюватися у такому вигляді: письмово, усно, за допомогою вчинення певних дій і в електронній формі. У рамках цього дослідження вважаємо за доцільне не зупинятися на детальному аналізі всієї специфіки здійснення митного оформлення товарів і транспортних засобів на момент їх перебування у різних митних режимах, а зосередити свою увагу на проблемних питаннях, що мають місце на практиці під час процедури митного оформлення, та виробленні пропозицій щодо їх вирішення.

Так, під час подачі електронних митних декларацій непоодинокі випадки їх неприйняття через різноманітні помилки системи (наприклад, у зв'язку з неможливістю синхронізації даних із базами даних митниці, неузгодженістю курсів валют). Слід зазначити, що через такі помилки систем, які можуть виникати і після повторної подачі електронних декларацій, товари можуть тривалий час знаходитися на терміналі, хоча експортне або імпорتنе мито вже було сплачено.

Ще однією з причин затримок у митному оформленні є надзвичайна перевантаженість окремих митних пунктів, що пов'язано зі значною кількістю товарів, які знаходяться на терміналі, великим вантажопотоком, недостатньою кількістю працівників митниці тощо.

Істотною перешкодою на шляху до своєчасного проходження митного оформлення є помилки у підготовці документів. Зокрема, перелік документів для розмитнення вантажів настільки складний, що найчастіше під час заповнення документів, підготовки тієї чи іншої довідки, виписки трапляються помилки, виявити які заздалегідь досить складно [6]. У разі виявлення помилок у документах, що здійснюється вже безпосередньо працівником митниці, необхідно підготувати новий пакет документів, а це, звісно, потребує часу.

Одним із видів товарів, щодо митного оформлення яких сьогодні виникає чимало проблем, є лікарські засоби. Зокрема, на етапі підготовки документів для митного оформлення лікарських засобів особливу увагу необхідно приділяти узгодженню даних реєстрації лікарських засобів, вказаних у міжвідомчій базі даних зареєстрованих в Україні лікарських засобів, із датами переєстрації, що не вносяться до такої бази даних. Через виникнення подібної колізії митні органи під час проведення митного оформлення вантажів надають відмови із формулюванням «невідповідність даних копії реєстраційного посвідчення й електронної міжвідомчої бази даних». Також існують випадки, коли окремі характеристики лікарських засобів, що вказані у реєстраційному посвідченні, відсутні у міжвідомчій базі даних зареєстрованих в Україні лікарських засобів. Вирішення таких проблемних ситуацій, які мають місце під час митного оформлення лікарських засобів, вимагає налагодження взаємодії таких регуляторних органів, як Державна фіскальна служба України та Міністерство охорони здоров'я, зокрема в частині внесення змін та уточнення спільних нормативно-правових актів.

Одним із найбільш актуальних проблемних питань сьогодні є митне оформлення автомобілів з іноземною реєстрацією («євроблях»). Невирішеність ситуації з митним оформлення такої категорії транспортних засобів призвела до загострення соціального конфлікту між громадськістю та представниками органів державної влади. За офіційною статистикою ДФС, на території України перебувають майже 425,4 тис. автомобілів з іноземною реєстрацією, з яких 246,4 тис. машин – незаконно [7]. На відміну від офіційної статистики ДФС, за інформацією представника Спільки автомобілістів України, вулицями вже їздять 2,5 млн таких машин [8]. Зважаючи на таку кількість автомобілів з іноземною реєстрацією на території України, великого значення набуває забезпечення інтересів як власників таких автомобілів, так і інтересів держави (шляхом забезпечення наповнення дохідної частини Державного бюджету), створення на законодавчому рівні умов для забезпечення балансу таких інтересів.

Сьогодні ввезення автомобілів з іноземною реєстрацією громадянами України через митний кордон допускається в режимі тимчасового ввезення та в режимі транзиту. Для кожного із вказаних режимів є свій порядок митного оформлення. Щодо проблемних питань, пов'язаних із користуванням такою категорією транспортних засобів, то слід зазначити, що: 1) у разі ввезення автомобіля в режимі тимчасового ввезення допускається користування таким автомобілем виключно громадянами, котрі ввезли його на територію України (без передачі права керування третім особам); 2) у разі ввезення автомобіля в режимі транзиту необхідно дотримуватися строків транзитного перевезення (5–10 днів залежно від зони діяльності митниці). Таким чином, необхідно на рівні відповідних нормативно-правових актів урегулювати питання узаконення перебування на території України автомобілів з іноземною реєстрацією (в частині збільшення терміну перебування автомобіля на території України, врегулювання ставки ввізного мита на імпортовані легкові автомобілі у вигляді фіксованого платежу, зменшення розміру всіх митних платежів за митне оформлення таких автомобілів), вироблення стандартів якості та безпеки, яким мають відповідати такі автомобілі.

Важливою митною процедурою після завершення митного оформлення є проведення через певний час митного контролю. Відповідно до Митного кодексу України митний контроль – це сукупність заходів, що здійснюються з метою забезпечення додержання норм цього Кодексу, законів та інших нормативно-правових актів з питань державної митної справи, міжнародних договорів України, укладених у встановленому законом порядку [1]. Саме за допомогою цієї митної процедури забезпечується дотримання фізичними та юридичними особами митних правил, відбувається виявлення порушень митного законодавства України, результатом чого є збільшення надходжень до бюджету, оптимізація діяльності органів митного спрямування Державної фіскальної служби України.

Основними формами митного контролю є: 1) перевірка документів і відомостей, які надаються органам доходів і зборів під час переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України; 2) митний огляд (огляд і переогляд товарів, транспортних засобів комерційного призначення, огляд і переогляд ручної поклажі та багажу, особистий огляд громадян); 3) облік товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України; 4) усне опитування громадян і посадових осіб підприємств; 5) огляд територій і приміщень складів тимчасового зберігання, митних складів, вільних митних зон, магазинів безмитної торгівлі та інших місць, де знаходяться товари, транспортні засоби комерційного призначення, що підлягають митному контролю, чи провадиться діяльність, контроль за якою відповідно до цього Кодексу та інших законів України покладено на органи доходів і зборів; 6) перевірки обліку товарів, що переміщуються через митний кордон України та/або перебувають під митним контролем; 7) проведення документальних перевірок дотримання вимог законодавства України з питань державної митної справи, у т. ч. своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати митних платежів; 8) направлення запитів до інших державних органів, установ та організацій, уповноважених органів іноземних держав для встановлення автентичності документів, поданих органу доходів і зборів (ст. 336 Митного кодексу України) [1].

У рамках здійснення митного контролю великого значення набуває упорядкування на законодавчому рівні здійснення дозвільної діяльності, зокрема щодо надання, переоформлення, зупинення дії й анулювання дозволів на відкриття й експлуатацію митних складів, складів тимчасового зберігання, магазинів безмитної торгівлі, вантажних митних комплексів, вільних митних зон комерційного або сервісного типу, провадження митної брокерської діяльності, видачу сертифікатів уповноваженого економічного оператора.

Важливу роль у забезпеченні ефективності здійснення митного контролю відіграють вантажні митні комплекси, автопорти й автотермінали, за допомогою яких здійснюється електронний облік товарів і транспортних засобів, виключається можливість виникнення людського фактора під час прийняття рішень у процесі митного контролю.

Однією з проблем, що ще кілька років тому негативно впливала на результативність здійснення митного контролю, була складність проходження такого контролю, зумовлена значною кількістю документів, яку необхідно було подавати до митних органів, неврегульованість на законодавчому рівні окремих процедурних питань, що дозволяло окремим суб'єктам зовнішньоекономічної діяльності ухилятися від сплати деяких митних платежів. Запровадження електронного митного декларування стало тим необхідним кроком, завдяки якому було створено перешкоди для вчинення митних шахрайств і корупційних діянь. Новацією такого виду декларування стала подача документів в електронному вигляді. Проте, на жаль, сьогодні на практиці

впровадження електронних технологій не має масштабного міжвідомчого характеру, що створює суттєві перешкоди для взаємодії усіх суб'єктів реалізації державної митної політики. Так, якщо звернути увагу на особливості взаємодії органів митного спрямування Державної фіскальної служби України з Адміністрацією Державної прикордонної служби України, адміністраціями морських та авіаційних портів України, Укрзалізницею з питань організації пропуску громадян, товарів і транспортних засобів через державний кордон України, то слід зазначити, що ними не використовується єдина уніфікована база даних, не налагоджено дієвого зворотного механізму обміну електронною документацією, яка надходить від фізичних і юридичних осіб.

Певною специфікою характеризується взаємодія у сфері здійснення митного контролю органів митного спрямування Державної фіскальної служби України з такими органами державної влади, як Міністерство економічного розвитку і торгівлі України (щодо надання ліцензій на експорт та імпорт товарів, документів з експортного контролю товарів), Державна служба з лікарських засобів і контролю за наркотиками (щодо видачі дозволів на переміщення через митний кордон України наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів), Національний банк України (щодо видачі дозволів на переміщення валютних цінностей). Під час взаємодії вказаних суб'єктів неможливо обмежуватися виключно подачею електронних документів, оскільки такі документи спрямовані на захист життя та здоров'я громадян, а отже, вони в обов'язковому порядку мають зберігатися у паперовому вигляді.

У рамках дослідження особливостей здійснення митного контролю слід звернути увагу на такі його форми, як митний аудит і митний пост-аудит. Відповідно до Кіотської конвенції митний аудит – це форма митного контролю, яка здійснюється митними органами для перевірки правильності та достовірності даних, вказаних у митних деклараціях, шляхом вивчення бухгалтерських документів, рахунків, систем управління бізнесом [9]. Митний пост-аудит проводиться після завершення митного оформлення з метою перевірки діяльності осіб, які беруть участь у зовнішньоекономічній діяльності, а митний аудит починається з розробки аудиторських щорічних програм на підставі профілю ризиків [10, с. 15]. Слід зазначити, що саме за допомогою проведення митного аудиту можливо виявити незаконні схеми ухилення від сплати митних платежів, у т. ч. тих, що були реалізовані за допомогою самих посадових осіб митних органів, факти незаконного переміщення товару через митний кордон, нецільового використання товарів, під час ввезення яких було надано пільги, та повернути до державного бюджету кошти (недоотримані платежі). Необхідно звернути увагу, що об'єднання функцій податкового та митного аудиту у компетенції лише одного податкового органу (що було одним із результатів проведення у 2012 р. адміністративної реформи, утворення Міністерства доходів і зборів України шляхом об'єднання Державних митної та податкової служб України) здійснило негативний вплив на ефективність проведення митного аудиту, зокрема пост-аудиту. Така ситуація, на нашу думку, зумовлена відсутністю необхідних знань і досвіду роботи саме у митній сфері у посадових осіб, що сьогодні мають опікуватися проведенням як податкового, так і митного аудиту, відсутністю доступу зазначених осіб до користування усією міжвідомчою інформацією, яка може бути використана для планування та проведення митного аудиту. У зв'язку з цим важливого значення набуває розмежування функцій податкового та митного аудиту, що сьогодні реалізуються Департаментом аудиту Державної фіскальної служби України, створення організаційної структури, яка дозволяє аудиторам і їх керівникам виконувати свої обов'язки з максимальною ефективністю, чітко визначення та розмежування завдань, функцій і повноважень між підрозділами, що здійснюють митний аудит, на центральному та регіональному рівнях.

І, нарешті, остання митна процедура, на особливостях здійснення якої ми зупинимося в рамках цього підрозділу, – це сплата митних платежів і порядок їх виконання. Слід зазначити, що наявність чіткого регламентування на законодавчому рівні усіх особливостей процедури сплати митних платежів дозволяє суттєво поповнити державний бюджет. Так, зокрема, лише протягом січня-липня 2018 р. до державного бюджету перераховано 195,3 млрд грн митних платежів, а це на 15%, або на 25,9 млрд грн перевищує показник 7 місяців 2017 р. [11]. Це свідчить про поступове зростання обсягів ввезення товарів на митну територію України, рівня митної вартості та митних платежів.

Обов'язок зі сплати митних платежів виникає:

- 1) у разі ввезення товарів на митну територію України – з моменту фактичного ввезення цих товарів на митну територію України;
- 2) у разі незаконного переміщення товарів, що перебувають на території вільної митної зони або на митному складі, – з моменту такого переміщення товарів;

3) у разі вивезення товарів із митної території України:

а) при оформленні товарів відповідно до митного режиму експорту – з моменту прийняття органом доходів і зборів митної декларації;

б) при вивезенні товарів за межі митної території України без оформлення митної декларації та при незаконному вивезенні товарів за межі митної території України – з моменту фактичного вивезення товарів за межі митної території України;

в) при невиконанні умов, установлених щодо товарів, які вивозилися за межі митної території України зі звільненням від оподаткування вивізним митом, – із моменту, коли ці товари прибули до іншого місця призначення, ніж те, у зв'язку з яким надавалося таке звільнення;

4) після завершення митного оформлення товарів і їх випуску, якщо внаслідок перевірки митної декларації чи за результатами документальної перевірки орган доходів і зборів самостійно визнає платнику податків додаткові податкові зобов'язання (ст. 289 Митного кодексу України) [1].

На законодавчому рівні також передбачено випадки, коли митні платежі не сплачуються.

Розмір митного податку, який необхідно сплатити до державного бюджету, нараховується уповноваженим підрозділом органу доходів і зборів, після чого платник податку повинен перевести кошти (у готівковій або безготівковій формі) на єдиний казначейський рахунок. Раніше кожна митниця мала власний казначейський рахунок, через що підприємець за необхідності здійснення оформлення на різних митницях (наприклад, Харківській, Одеській і Львівській) був повинен перераховувати митні платежі на три рахунки. Звісно, така ситуація істотно ускладнювала процес сплати митних платежів і збільшувала час на їх сплату. Запровадження у 2018 р. практики перерахування митних платежів на Єдиний казначейський рахунок створює, насамперед, сприятливі умови для ведення бізнесу, удосконалює правила зарахування коштів, що вносяться громадянами до (або під час) митного оформлення, дозволяє подавати митні декларації до будь-якої митниці та сплачувати митні платежі з єдиного авансового рахунку.

З метою оптимізації процедури сплати митних платежів і протидії порушенням митних правил із 21 червня по 31 грудня 2018 р. в Україні запроваджено експериментальний проект щодо створення умов для унеможливлення ухилення від сплати митних платежів, проведення якого було ініційовано за пропозицією Міністерства внутрішніх справ, Міністерства фінансів і Державної фіскальної служби. Особливості проведення цього проекту регламентуються постановою Кабінету Міністрів України «Про реалізацію експериментального проекту щодо створення умов для унеможливлення ухилення від сплати митних платежів» від 20 червня 2018 р. № 479 [12]. Проведення такого експериментального проекту дозволить мінімізувати ймовірність виникнення корупційних ризиків, налагодити ефективну взаємодію органів митного спрямування Державної фіскальної служби України, Служби безпеки України та Національної поліції. Так, зокрема «за час реалізації експериментального проекту щодо створення умов для унеможливлення ухилення від сплати митних платежів – з 21 червня по 30 липня – до державного бюджету перераховано майже 37,5 млрд грн митних платежів. Порівняно з відповідним періодом минулого року фактичні надходження зросли на 18%, або майже на 6 млрд грн» [13]. Аналіз наведених даних дозволяє дійти висновку, що запровадження експериментального проекту дозволило перекрити канали нелегального імпорту, збільшити розмір митних платежів, створити умови для направлення інвестицій у розвиток українського виробництва. У рамках реалізації цього проекту з метою отримання максимально корисного результату необхідно обов'язково передбачити механізм унеможливлення витоку службової інформації внаслідок виконання своїх посадових обов'язків митниками і поліцейськими.

Висновки. Підсумовуючи викладене вище, можна дійти висновку, що, як будь-яке об'єктивне правове явище, адміністративно-процедурна діяльність митних органів Державної фіскальної служби України має свій нормативний і фактичний прояв. З одного боку, адміністративно-процедурна діяльність є сукупністю загальноприйнятих специфічних дій, які визначають послідовність здійснення різних актів, дій і взаємодії між учасниками митно-управлінських відносин або оформлення індивідуально-конкретних справ і спрямовані на досягнення певного економічного результату. З іншого боку, адміністративно-процедурна діяльність повинна бути орієнтиром для подальших дій щодо охорони та захисту митних інтересів держави, суспільства та громадян.

Список використаних джерел:

1. Митний кодекс України від 13 березня 2012 р. № 4495-VI. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/go/4495-17>.
2. Давыдов Ю.Г. Таможенное право в вопросах и ответах: учеб. пособ. М.: ТК Велби, Проспект, 2003.
3. Основы таможенного дела: науч. пособ. / под общ. ред. В.Г. Драганова. М.: Экономика, 1998.
4. Цаліна Д.С. Поняття і принципи митного оформлення. Пробл. законності: Республік. міжвід. наук. зб. / відп. ред. В.Я. Тацій. Х.: Нац. юрид. акад. України. 2004. Вип. 69.
5. Трофімов С.А. Митні процедури на морському транспорті: теоретичні й практичні аспекти: монографія. Х.: Право, 2010. 188 с.
6. Проблеми митного оформлення вантажів в Україні. URL: <http://lisichansk.com.ua/2016/07/47309>.
7. Авто на «євробляхах»: що обіцяли українцям політики і чого чекати далі. URL: <https://narodna-pravda.ua/2018/02/08/avto-na-yevroblyahah-shho-obitsyaly-ukrayintsyam-polityky-ichogo-chekaty-dali>.
8. Отримання документів для розмитнення «євроблях» відбуватиметься дистанційно. URL: https://zik.ua/news/2018/03/28/otrymannya_dokumentiv_dlya_rozmytnennya_ievroblyah_vidbuvatymetsya_dystantsiyno_1294537.
9. Міжнародна конвенція про спрощення і гармонізацію митних процедур. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_643?test=qY4Mfbtc78fVKxBUZiQSo0Q8H14Uks80msh8Ie6.
10. Полищук А.В., Пашко П.В., Самсонов Е.Б., Семка С.Н., Ченцов В.В. Таможенный контроль: на пути к международным стандартам: монография. Одесса: «Пласке» ЗАО, 2009. 476 с.
11. Державна фіскальна служба за сім місяців 2018 року перерахувала до держбюджету понад 195 млрд грн митних платежів. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-economy/2518934-nadhodzenna-vid-mitnih-plateziv-cogoric-zrosli-na-15-dfs.html>.
12. Про реалізацію експериментального проекту щодо створення умов для унеможливлення ухилення від сплати митних платежів: постанова Кабінету Міністрів України від 20 червня 2018 р. № 479. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/479-2018-%D0%BF>.
13. Контроль за ухиленням від сплати митних платежів дає гарні результати. Вісник. Офіційно про податки (офіційне видання Державної фіскальної служби України). URL: <http://www.visnuk.com.ua/uk/news/100008689-kontrol-za-ukhilennyam-vid-splati-mitnikh-platezhiv-daye-garni-rezultati>.